

Богарската фашистичка власт имајки намереније да окупира Леринско и Костурско праи големи услуги на Гестапо како би могле слободно да се спроводи бугарофилската пропаганда. За прво време успева да искористи мржњата на македонскиот народ према старите грчки правителства (Метаксас) који са ги много тормозили и да је пренесе мржњата и на грчкиот народ. Поред другите лаги бугарска фашистичка пропаганда служи се и со то да Грчките Народно-ослободителни партизани се борат да поништат македонскиот народ да им запалат домовите, за то македонскиот народ требало да се дигне противу грчките партизани, да си ги наоружат селата.

Како се је слабо политички работело успеват лагите да пројдат длобоко во масите македонски, почнуваат селата да се организират да се бранат од нападите на бандитите-андарите и паролата која је вешто убацила фашистичката бугарска пропаганда успева готово во сите села во Костурско.

Од друга страна италијанската окупаторска власт имајки доста работа со грчките Народно-О.В. и П.О. осекајки се досада слаба да се одупре од нападите партизански, искористувајќи то незадовољство на македонскиот народ према грчките партизани, поред то задава им страх те се наоружават селаните нарочито во Костурско. Грчките партизани покушават да влизат во тој реон неколко пати и биват одбивени од самите сељани. Од другара половина 42 год. формиран је бил некој одред во тој реон кој се бил растурил.

Ето таква ситуација је нашел македонци одред "Дамјан Грујев" кога влезе во Костурско, од прилике средина месец Март 1943 година. Ситуацијата може да се опише со еден карактеристичен пример. Влизаме на 17-III- во село Безсиње денски. Приметени сме од селаните и сите се дават во бегство, селото останва празно и тува не навлегаме никого освен една баба која не успела да избега и ни се молеше да не је стрељаме. Видаме во каква се ситуација нализме почнувме да им викаме на селаните низ ридината да се сваљуват да не се плашат од нас да сме македонци нивни брјка. Само жените слезуват од планината и то со неповреќе одржавме со ним митинги и им препоручивме да им кажат на своите мажи и на комшиите села да сме македонци, објасниме Н.О.Борба и им изнесохме у колку што тува појават грчки партизани да нивната борба нејде уперена противу нас. Така утре во непосредна близина во село Рула веќе добро бевме примени од целото село чак и старци со нас пеја и играја. Бравиме така низ неколку села: Буковник, ОРОВНИК, Рудари и др. и биваме се пофарно и по армо примени, чак и известни села љуте кај што ги прескакаме. Прејдуваме во Леринско, околу 10 април да се ставиме со нашата патрола која је од битољско и донесе нови партизани и тува слушнавме за некој грчки одред. Решихме да се ставиме во врска со него и ако је возможно да зазеднички вршиме акции. После два- до три дена преговори со нивното руководство разбрахме се и створихме споразум кој се на кусо састоји во ово:

1) Секој одред си останва като посебна формација, и останава под команда на своите Штабови.

2) Заједнички ќе се бориме против Итало-Германските окупатори за нивното истерување од реонот Леринско-Костурски.

3) Уништуује бугарската-фашистичка пропаганда во тој реон

4) Разоружање на контра четите во тој реон, македонски

5) Стварање братство меѓу грчкиот и македонскиот народ, во тој смисал говорите на политичките митинзи ќе се изнесуваат и на македонски и на грчки јазик.

6) Ради постигнуујење задачата двата одреда ќе имат једна команда до дека вршат зазеднички акции.

Околу 20-IV-43 година почнувме наште заједнички акции со Лерински одред "Вичо" сој кој бевме заједно до 11 јуни 1943 год. и сетне није си појдовме на друг терен.

За то време извршихме овије акции: политички митинзи: во селата Горно и Долно Клештино, Буф, Опсирино, Кладоради, Ермени, Турије, Тресје, Гора и Полна Штатина, Нерел, Лаген, Бел

Црновиште, Поздивинце и други.

Разоружање 7 села во Костурско кој има контра чети сасвени од самите сељани, запленето преку 136 пушки једен пушк митраљез неколку леворвера, бомби и неколку хиљади фишци.

Во једно село кај што најдовме спахиско жито разделихме 30 товари.

На митингите се говореше и на грчки и на македонски јазик, во говорите се манифестираше братство меѓу двата народи и повикува се населението заједнички против заједнички непријател секогаш имаше по једен говорник кој говореше за меѓународната политичка ситуација, једен за братството, за животот на селанецот под окупаторот. Переа се револуционарни песми на двата народа. Во многу села кај што се задржававме денски приредувахме разни културни манифестации: скечеви "четири руса" како му се на селанецот зема животот и други малки работи кој ги селаните многу добро примаја. Можиме да кажиме слободно да тајанец не видовме из селата кој беја сите забаркадирани во Костур и да ја расклатихме на големо бугарската фашистичка пропаганда. Народот беше не добро примил, чак известни разоружани контраши кој са били прашани од италијанските власти изражаваха се многу поволно за нас па чак и од властите беја тепани од истата власт која им беше преди неколку дена дала оружје дасе борат противу нас, пример со војводата од Вишани, Бабшур и други села.

Меѓу партизаните створихме голема близост разделихме другарство одржавахме заједнички војнички и политички часови чак издадохме једен број заједнички новини кој се вика "Партизан" а у цетре имаше писано чланци на грчки и на македонски јазик и кога се разделихме ни беше жал и на једните и на другите.

Заједно није вршелме акции од 20 април до 11 јуни 43 год. на територија Леринска и Костурска.

20-VIII-1943 год.

Попокаж

П. Комесар
На II-та Оперативна Зона
Терле,

СМРТ НА ФАШИЗМО - СЛОВОДА НА НАРОДОТ!